



**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13680/2022
04.10.2023. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Славица Крупеш, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 170/21 од 26.11.2021. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 170/21 од 26.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 170/21 од 26.11.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку Прр1 52/20 од 21.09.2020. године тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена Република Србија обавезе да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року учињене у извршном поступку који се води пред Основним судом у Чачку у предмету И 4846/13, исплати потраживање ради чије наплате је одређено извршење решења о извршењу Основног суда у Чачку И 4846/13 од 02.04.2014. године и то:

-на име разлике зараде са топлим obroком за период од 10.06.2000. до 31.12.2001. године износ од 39.996,32 динара;

-на име мање исплаћене зараде за период од 10.10.2002. до 10.10.2004. године износ од 14.775,26 динара;

-на име накнаде за трошкове превоза износ од 26.300,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.12.2006. године до исплате;

-законску затезну камату почев од 01.01.2002. године до исплате на износ разлике зараде са топлим obroком од 39.996,32 динара;

-на име неисплаћене зараде за период од 01.01.2002. до 10.10.2002. године износ од 15.843,08 динара са законском затезном каматом почев од 11.10.2002. године до исплате;

-законску затезну камату почев од 13.10.2004. године до исплате на износ мање исплаћене зараде од 14.775,26 динара;

-на име неисплаћеног регреса на име коришћења годишњег одмора за 2000. и 2001. годину исплати износ од 1.540,00 динара са законском затезном каматом и то на износ од 1.260,00 динара почев од 03.08.2000. године до исплате и на износ од 280.000,00 динара почев од 31.05.2001. године до исплате;

-на име трошкова парничног поступка износ од 239.774,00 динара,

-на име трошкова извршног поступка износ од 15.438,00 динара, сходно решењу И 4846/13, а све у року од осам дана по пријему пресуде, као неоснован. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова првостепеног поступка, који је досуђен у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате, у року од осам дана по пријему пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док ставом 3. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.11.2013. године, а вредност предмета спора је 98.454,66 динара, који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. у вези става 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужиоца недозвољена.

Иако је другостепеном одлуком преиначена првостепена одлука која се побија ревизијом, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у посебној глави ЗПП који регулише поступак у спору мале вредности прописано је да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па како специјално правило (члан 479. ЗПП) искључује примену општих правила, то у овом случају ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић